

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobkyně:

[redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. Gabrielou Kopuleťou
sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2019, č. j. 376/2019-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

- 1 Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 27. 4. 2016, č.j. MHMP 759248/2016 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
- 2 Prvostupňovým rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty jako neodůvodněné námitky žalobkyně ve věci záznamu o počtu řidičem dosažených bodů v bodovém hodnocení a byl potvrzen záznam 12 bodů v registru řidičů provedený ke dni 28. 1. 2014.

II. Obsah žaloby

- 3 Žalobkyně v podané žalobě nejprve obecně namítla porušení ust. § 2 odst. 1 správního řádu, neboť v řízení nebylo postupováno v souladu se zákony a ostatními předpisy. Dále namítla porušení ust. § 3 správního řádu, neboť nebyl zjištěn stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4 správního řádu), když v rámci řízení nebyla zohledněna podstatná fakta případu žalobkyně, současně porušení ust. § 50 odst. 2 a odst. 3 správního řádu, neboť v rámci řízení nebyly zjištěny všechny rozhodné okolnosti a rozhodnutí nevyšlo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, a nelze je tak považovat za přesvědčivé. Žalovaný také nepřihlédl k okolnostem svědčícím ve prospěch žalobkyně. Dále žalobkyně namítla porušení ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť žalovaný ve svém odůvodnění neuvedl dostatečně, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů a výkladu ustanovení zákona, zejména pak nerefletoval na tvrzení a důkazy předložené žalobkyní v rámci řízení.
- 4 Konkrétně žalobkyně namítla, že žalovaný v napadeném rozhodnutí akcentoval, že mu nepřísluší v rámci rozhodování o námitkách přezkoumávat pravomocná rozhodnutí, která mu k zapsání bodů za spáchané dopravní přestupky zasílají kontrolní orgány. Předmětem řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je posouzení, zda byl samotný záznam bodů do registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tedy to, zda pravomocná rozhodnutí jako podklad zaslaných oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení skutečně existují, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atp. Tento postup dle názoru žalobkyně jak prvostupňový orgán, tak žalovaný nesplnili, neboť si od policie nevyžádali kopie příslušných pokutových bloků. Správný počet bodů tak nemohl být zkontrolován. Dle žalobkyně tak ze strany správních orgánů nemohlo dojít k dostatečnému zjištění skutkového stavu. Dle žalobkyně si správní orgány měly nejdříve vyžádat pravomocné právní podklady pro provedení záznamu v registru řidičů v podobě příslušných částí pokutových bloků, což neučinily, v řízení tak nebylo postaveno na jisto, zda údaje uvedené v oznámení policie o uložení pokut v blokovém řízení za přestupek odpovídají skutečnostem uvedených v pravomocných rozhodnutích ve formě blokových pokut, na jejichž základě byly body zaznamenány, či nikoliv. Správní orgány tak nemohly ověřit, zda skutky byly s žalobkyní skutečně projednány v blokovém řízení, zda byla řízení pravomocně ukončena řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem, zda žalobkyně pokuty za přestupková jednání uhradila, zda pokutové bloky převzala a vše stvrdila svým podpisem. Žádné takovéto podklady nejsou součástí spisového materiálu.

- 5 Spolu se zrušením napadeného rozhodnutí žalobkyně navrhla též zrušení rozhodnutí prvostupňového.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

- 6 Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
- 7 Po rekapitulaci průběhu správního řízení uvedl, že podle jeho názoru správní orgán, který vede registr řidičů, provedl v daném případě záznamy na základě oznámení o uložených blokových pokutách a rozhodnutí o uložení sankce. Jakékoliv námitky směřující proti pravomocně ukončeným řízením o přestupcích jsou z hlediska záznamu bodů zcela irelevantní. Podle žalovaného k namítanému porušení správního řádu nedošlo, přičemž z obsahu správního spisu vyplývá, že v řízení o námitkách žalobkyně proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče bylo postupováno zcela v souladu se zákonem a správnost tohoto postupu byla dostatečně odůvodněna napadeným rozhodnutím, který ve svém rozhodnutí dostatečně popsal a zdůvodnil neshledání pochybení při záznamu bodů v evidenční kartě řidiče žalobkyně a vypořádal se s odvolacími námitkami žalobkyně, kdy bylo namítáno, že žalobkyně byla v době, kdy jí byla uložena jedna z pokut v blokovém řízení za jednání spočívající v nepřipoutání se bezpečnostními pásy, držitelkou lékařského potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy, a dále, že nedostatečně ovládá český jazyk, neporozuměla poučení policisty o důsledcích projednání věci v blokovém řízení.
- 8 K žalobní námitce nevyžádání kopií příslušných pokutových bloků za účelem posouzení existence pravomocných rozhodnutí jako podkladu zaslaných oznámení o uložení pokuty, kontrole počtu bodů v souvislosti se spáchaným přestupkem atp., žalovaný uvedl, že takový výklad předmětu řízení o námitkách je mylný, neboť jak již uvedl, předmětem řízení o námitkách je posouzení, zda byl záznam proveden v souladu s příslušnými oznámeními o uložení sankce za přestupek v blokovém řízení a rozhodnutím o uložení sankce. Povinností správních orgánů v řízení o námitkách není zjišťování, zda skutečně existují pravomocná rozhodnutí jakožto podklad pro záznam. Nadto ani samotná existence či neexistence pokutových bloků jako taková není pro potvrzení správnosti záznamu rozhodná, neboť ani skartace pokutového bloku není důvodem pro opravu záznamu v evidenční kartě řidiče, k čemuž se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 3. 2017 č.j. 8 As 186/2016-39. Žalovaný je toho názoru, že nemá povinnost zkoumat v řízení o námitkách proti záznamu bodů správnost podkladů pro záznam bodů, případně si například tyto pokutové bloky vyžádat; takovou povinnost zásadně nemá ani správní orgán I. stupně, což žalovaný podpořil citací z výše zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu, jakož i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017 č.j. 10 As 3/2017-36. Žalovaný dále uvedl, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009 č.j. 9 As 96/2008-44 námitky žalobkyně, které uplatňovala ve všech fázích řízení o záznamu bodů v registru řidičů, z hlediska svého obsahu odpovídaly námitkám, které se týkaly předmětu řízení o přestupku a mohly být úspěšné pouze ve fázi projednávání předmětného přestupku. Nemožnost posuzovat v řízení o provedení záznamu do registru řidičů okolnosti týkající se samotného spáchání přestupku je zřejmá též z ust. § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu, z něž vyplývá, že záznam v registru řidičů lze provést pouze na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku. Právní moc přitom znamená jeho nezměnitelnost, nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Příslušný obecní úřad jako správní orgán má tedy

k dispozici jako podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů pravomocné rozhodnutí o přestupku, do něhož již nelze žádným způsobem zasáhnout.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

- 9 Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
- 10 Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání (jejich souhlas byl presumován) a vzhledem k tomu, že soud neshledal potřebu provádět dokazování (ve věci bylo možné vycházet jen z podkladů obsažených ve správním spise, resp. soudu známých z jeho rozhodovací činnosti), rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez nařízení jednání.
- 11 Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy.
- 12 Podle ust. § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu řidiči, kterému nebyla ode dne uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí, na jehož základě mu byl v registru řidičů zaznamenán naposled stanovený počet bodů, pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, po dobu 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů.
- 13 Podle ust. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.
- 14 Soud o podané žalobě uvážil následovně.
- 15 Žalobkyně učinila předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů z důvodu, že žalobkyně dosáhla celkového počtu 12 bodů. V důsledku toho byla ve smyslu ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzvána k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (ust. § 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
- 16 Soud považuje za vhodné úvodem zrekapitulovat dosavadní judikaturní závěry vztahující se k projednávané věci. Předně je třeba zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č.j. 6 As 67/2013-16, dle kterého se musí rozlišovat mezi řízením „o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku)“ a řízením „o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty

těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

- 17 V souladu s tímto názorem Nejvyššího správního soudu se správní orgány v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů nezabývají tím, zdali se stal skutek, jenž má naplňovat znaky přestupku, zdali jej spáchal obviněný apod. To je předmětem přestupkového řízení, v němž je vydáno případné podkladové rozhodnutí. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů se správní orgány zabývají pouze tím, zda existuje zákonný podklad pro provedení záznamu, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu.
- 18 Jelikož se jedná o řízení, jejichž předmět je zcela odlišný, musí se rozlišovat i mezi námitkami, které lze v těchto řízeních uplatnit, jak podotkl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č.j. 6 As 377/2017-57: *„je třeba striktně rozlišovat mezi typem námitek, které může řidič uplatnit v samotném řízení o přestupku, a námitek, které lze uplatnit v řízení týkajícím se pouze provedení bodového záznamu. Řidič může úspěšně brojit proti záznamu bodů pouze tehdy, když nebyly pro záznam naplněny zákonné podmínky vyplývající z § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Musí tedy tvrdit, že vůbec neexistuje pravomocné rozhodnutí o přestupku, případně že mu nebyl zapsán počet bodů danému přestupku odpovídající (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, a ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16). ... Nezákonnost rozhodnutí o přestupku lze totiž napadnout jen opravnými prostředky proti tomuto rozhodnutí; je-li rozhodnutí o přestupku pravomocné a srozumitelné a obsahuje-li všechny zákonné náležitosti, je možné na jeho základě záznam bodů provést.“*
- 19 Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále plyne, že oznámení policie o uložení pokuty, dle kterých je prováděn záznam bodů do registru řidičů, nejsou za každých okolností nezpochybnitelným důkazem a podkladem pro příslušný záznam. Zejména vyskytnou-li se relevantní pochybnosti o předložených údajích, je namístě si vyžádat další důkazy, především vlastní pokutové bloky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76). Nicméně v rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č.j. 3 As 19/2011-74, Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„tyto závěry [= závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76] nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými*

důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“

- 20 Konečně lze poukázat i na závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č.j. 3 As 298/2017-23, který uzavřel, že: „1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok ... 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.“
- 21 Pokud žalobkyně v žalobě tvrdí, že správní orgány pochybily, když si nevyžádaly a nepřezkoumaly jednotlivé pokutové bloky, jelikož oznámení policie o uložení pokuty nemůže být dostatečným důkazem, tato námitka není důvodná. Z výše citované judikatury plyne, že oznámení policie o uložení pokuty jsou způsobilými podklady pro záznam bodů do registru řidičů. Jen v případě relevantních pochybností si správní orgány musejí opatřit důkazy další. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2015, č.j. 1 As 1/2015-33, pak výslovně vyjádřil, že „správní orgán má za povinnost opatřit další důkazy o tom, že byl spáchán přestupek dle popisu v oznámení, pouze vyskytnou-li se pochybnosti, že řidič přestupek spáchal. Tyto pochybnosti mohou vyvstat na základě řidičových konkrétních či podložených tvrzení nebo na základě pochybností pramenících z kvality oznámení o uložení blokové pokuty.“
- 22 Otázka, zda je vždy nezbytné vyžadovat vedle oznámení přestupku i originály pokutových bloků, byla později předložena i rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č.j. 6 As 174/2019-37, odmítl svou pravomoc v předložené věci rozhodnout s tím, že Nejvyšší správní soud dosud ve své judikatuře nedospěl k obecnějším závěrům, které by byly v tomto ohledu v rozporu. Rozšířený senát pak jednoznačně uvedl, že v žádném z dotčených rozsudků „není uvedeno, že by o námitkách mělo být rozhodnuto vždy jedině na základě vyžádaných pokutových bloků, popř. že by naopak vždy postačovalo vyhodnotit oznámení o přestupku.“ Jinými slovy řečeno, z citovaného usnesení rozšířeného senátu je zřejmé, že nezbytnost vyžádání si originálů pokutových bloků bude vždy záviset na konkrétních pochybnostech identifikovaných v jednotlivých případech a povaze tomu odpovídajících námitek.
- 23 Soud má přitom za to, že v nyní projednávaném případě se žalobkyni nepodařilo tvrdit a prokázat takové skutečnosti, které by zpochybnila způsobilost oznámení policie o uložení pokuty být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí i v podané žalobě žalobkyně brojila proti pokutovým blokům pouze zcela obecně, aniž by uvedla konkrétní argumenty vzbuzující pochybnosti o způsobilosti oznámení policie. Soud přitom odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č.j. 6 As 174/2019-44, který se týká obdobné věci, a v němž je v návaznosti na citované usnesení rozšířeného senátu konstatováno: „Jak přitom nyní rozhodující senát uvedl již v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 25, kterým se v této věci obracel na rozšířený senát, námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto

výkladu nebrání... Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není.“

- 24 Soud zdůrazňuje, že po celou dobu vedení správního řízení žalobkyně pouze namítala nereflexování důvodů námitek proti záznamu bodů v bodovém hodnocení. Na nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů nepoukazovala, žádné případné nedostatky pokutových bloků neuplatnila. Správnímu orgánu tak nevystal důvod vyžádat si originální podklady a porovnat je s oznámeními a záznamem bodů, neboť nezjistil důvody, které by zapříčinily pochybnost o hodnověrnosti provedených oznámení a ve výsledku měly dopad na záznam bodů.
- 25 V podané žalobě pak žalobkyně přednesla pouze zcela obecnou námitku nezákonnosti postupu správních orgánů, pokud si nevyžádaly pokutové bloky a nekontrolovaly, zda jsou řádným a odpovídajícím podkladem pro napadené rozhodnutí. Obsah pokutových bloků však žalobkyně nezpochybnila, nenamítala například nedostatky v označení osoby přestupce, doby spáchání přestupku, místa spáchání přestupku, popisu přestupkového jednání, právní kvalifikace přestupkového jednání, výše uložené sankce, místa vydání rozhodnutí, údaje oprávněné osoby, která měla rozhodnutí vydat, data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobkyní atd. V tomto ohledu soud považuje za nezbytné poukázat na to, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Soud se mohl věnovat žalobkyní uváděným skutečnostem pouze v míře obecnosti, v jaké je sama žalobkyně vznesla (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č.j. 6 Afs 9/2015-31).
- 26 Vzhledem k tomu tak ani soudu nevystaly důvodné pochybnosti, které by jej vedly k závěru, že nepostačuje vycházet z oznámení o přestupku obsažených ve správním spise a že je tedy namístě si pokutové bloky vyžádat. Jak totiž soud ověřil ze spisového materiálu, ten obsahuje celkem šest relevantních oznámení o přestupku ze dne 30. 4. 2010, 13. 5. 2010, 26. 4. 2011, 30. 5. 2012, 4. 2. 2013 a 29. 1. 2014. Pokud jde o samotná oznámení a jejich obsah, ta odpovídají závěrům a důvodům prvostupňového rozhodnutí, na které soud v tomto směru pro stručnost odkazuje. Soud rovněž v obecné rovině ověřil, že samotná oznámení obsahují zcela jasné a srozumitelné označení přestupce. Oznámení obsahují též (i vzhledem k povaze konkrétních protiprávních jednání) akceptovatelné vymezení doby a místa spáchání jednotlivých přestupků, stejně jako popis způsobu jejich spáchání, jež *prima facie* nevyvolávají pochybnosti o přezkoumatelnosti takového vymezení. Z oznámení jsou rovněž zřejmé údaje o právní kvalifikaci, jakož i přesné označení příkazových bloků a výše uložených sankcí.

- 27 Soud tak shrnuje a uzavírá, že předmětná oznámení představují zcela způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobkyně) s tím, že počet připsaných bodů odpovídá v jednotlivých případech popsanému jednání. Oznámení a v něm obsažené údaje se žalobkyni nepodařilo věrohodným způsobem zpochybnit tak, aby bylo nutné trvat i na vyžádání samotných pokutových bloků.
- 28 Ani námitky, že žalovaný svým postupem porušil zásady správního řízení, městský soud neshledává důvodnými, už jen proto, že tyto námitky zcela postrádají skutkově individualizovaný základ, který by bylo možno podřadit pod konkrétní ustanovení právního předpisu, a posoudit tak důvodnost namítané nezákonnosti. Pokud se žalobkyně v žalobě omezila na pouhé konstatování, že napadeným rozhodnutím byly porušeny základní zásady činnosti správního orgánu podle ust. § 2 odst. 1 správního řádu, dále bylo porušeno ust. § 3 správního řádu a současně ust. § 50 odst. 2, 3 správního řádu, aniž by současně rozvedla, v jakých konkrétních skutkových okolnostech má takto tvrzený nezákonný postup správního orgánu spočívat, nemohl se soud takovou námitkou blíže zabývat. Jak zdůraznil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č.j. 2 Azs 92/2005-58, že: „*I. Ličení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věci určitého druhu může docházet, nýbrž jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. II. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. III. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.*“.
- 29 Důvodnou pak nemůže být shledána ani zcela obecná námitka nedostatečnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí soud považuje za odůvodněné v úplnosti, jedná se o rozhodnutí opřené o dostatek relevantních důvodů, které vycházejí ze správního spisu a informací v něm uvedených. Je z něj zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, a dostatečně jsou odůvodněny i postoje, které žalovaný zaujal k odvolacím námitkám žalobkyně. K tomu městský soud podotýká, že úkolem správního orgánu není vyvrátit každý jednotlivý argument, který byl odvolatelem vymezen na podporu jeho odvolacích námitek, pokud odůvodnění napadeného rozhodnutí reaguje na obsah a smysl odvolacích námitek a argumentuje tak, že z hlediska pravidel logického usuzování námitky účastníka vyvrátí. Napadené rozhodnutí tyto požadavky zcela splňuje. Lze tedy uzavřít, že napadené rozhodnutí netrpí žádnými vadami, které by měly vliv na jeho přezkoumatelnost dle ust. § 76 odst. 1 s. ř. s. a které by měly vést k jeho zrušení.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

- 30 Na základě výše uvedených důvodů shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- 31 Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. listopadu 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu